

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. HENDERSON 622 Cleveland 2, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četr leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti četr leta \$2.25.
Za Ameriko in Kanado, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
četr leta \$2.00.

Posemnežna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid, by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 93 Thur., April 20, 1944

Kaj pravite

Da, kaj pravite naši čitatelji na poročila iz Slovenije, ki smo jih priobčevali na tem mestu? Mnogi zmanjajojo z glavami, ker so preveč strašna, da bi se jim moglo verjeti. Poudarjam, da teh poročil nismo prejeli morda od kakega "farja," ampak jih je napisal nek znani slovenski naprednjak v stari domovini.

Vsek Slovenec bo tako početje slovenskih komunistov odločno obojal, če je še količaj Slovenca v njem. In vendar se najdejo v Ameriki ljudje, ki še vedno povečujejo delo komunistov v Sloveniji. Na takih početjih, kot smo jih poročali in katerim mi do pičice verjamemo, sta Lojze Adamič in Janko Rogelj poslala lansko leto brzjavne čestitke preko Moske v roke slovenskim partizanom. Takih "brzjavnih čestitk" ne sme pozabiti slovenski narod ne tukaj ne v stari domovini.

Opozarjam na izjavo slovenskih socialistov v stari domovini, ki jo bomo priobčili enkrat ta teden na tej strani. Izjava je uraden dokument in ne kaka potvara. Boste videli, kaj pravijo slovenski socialisti o partizanah oziroma komunistih, potem pa primerjajte, kaj misljijo o njih ameriški, takozvani socialisti. Tista izjava je bila poslana tudi naata Kristana, kot na eksekutivnega uradnika slovenske socialistične stranke v Ameriki. Če jo dobil ali ne, ne vemo. Pa če jo imamo v rokah mi, jo bo gotovo imel tudi on. Razlika je samo ta, da bomo mi tisto izjavo priobčili, ata Kristan si jo pa ne upajo, ali so jo pa morda vrgli v koš, ker se ne strijinja s stališčem, ki so ga zavzeli slovenski socialisti v Ameriki, to je, za — komuniste.

V stari domovini so se združile proti komunističnim partizanom vse tri glavne stranke: slovenska-ljudska, napredna in socialistična, ter podale javno izjavo, kot smo že poročali. V teh treh strankah je gotovo nad 85% slovenskega naroda v stari domovini zapovedenega. Kje je pa potem onih 90%, o katerih trdi Lojze Adamič, da so med partizani? Nekaj nekje ne štima.

Ker smo že ravno pri socialistih, naj zapišemo, da je po našem mnenju med Slovenci v Ameriki samo eden, ki je res pravi socialist in ki koraka natančno po naukih socializma in to je Ivan Molek, bivši urednik Prosvete. Vse drugo se pa lovi po vsemirju in tolmači socializem po senci. Za to sivoje preprčanje je moral Molek zapustiti Prosveto, ki se je vedno štel za glavni steben socializma. Molek je bil naš odločen politični nasprotnik, toda kot človeku s principi se mora dati kredit, ker svojih principov ni prodal niti za lepo službo pri Prosveti, niti se ni vdal diktaturi glavnega odbora SNPJ. Kako naj bi se, ko je pa dan za dnem udrihal po diktaturi, pa naj bo kjer kolik.

Mirko G. Kuhel, izvršni tajnik SANSA, je oni dan zapisal v svojem uradnem poročilu tudi sledeče krilate besede: "... vulkan je vrel in si nabiral izbruhe sile do 27. marca 1941, ko se je lava nezadržljivega odpora razlila proti tujim in domaćim izkorisčevalcem kot povodenj po vse Jugoslaviji..."

Prahljivo rečeno! Kar je "izvršni tajnik SANSA" pozabil zapisati k gornjim besedam je pa to-le: "... in kje je bil takrat maršal Tito, ko so se jugoslovanski narodi uprli Hitlerju? Kje je bil, da bi popeljal svoje brigade proti nemškemu trinogu, ki je mandral Jugoslavijo v prah in pepel?"

Ako "izvršni tajnik SANSA" tega važnega vprašanja noče zapisati, ga bomo zapisali mi. Tito je takrat, ko je nemška soldatska hrustala malo in neprizapravljeni jugoslovensko vojsko, sedel na gorkem v Moskvi in se morda smejal nesreči Jugoslavije. Tito je bil namreč takrat s svojim bosom Stalinom še v zvezi s Hitlerjem, torej jima je bila Jugoslavija sovražnica. Šele tedaj, ko se je obrnil Hitler tudi proti Rusiji, se je v Titovem srcu naenkrat porodila silno vroča ljubezen do Jugoslavije in za pomoč — ne Jugoslaviji — ampak Rusiji.

Ko je premier Churchill izjavil glede upora Jugoslavije, da je Jugoslavija našla svojo dušo, ni bilo maršala Tita še v Jugoslaviji, da bi bil del te najdene duše. General Draža Mihajlovič, katerega nam je angleška radijska postaja iz Londona neprestano slišala kot legendarnega junaka, ki se je pomaknil s svojimi četniki v gore in tam kljuboval vsej nemški sili, je postal pri Angležih naenkrat ničla in angleška radijska postaja je naenkrat našla drugega "svetnika" — Tita. Komunistična propaganda po Ameriki je to pograbila in rodili so se novi junaki — partizani. No, slava vedno bolj pojenuje in nekega dne bo — zaspala in ž njo vsi tisti, ki so propagandi tako lepo nasedli. "Laci moni, laci fan," je reklo oni dan brihten slovenski dečko.

Odslej bomo posvetili SANSA več pozornosti, kot smo jo dozdaj. Na mejdaj nas je izsilil tajnik SANSA, Kuhel. Z največjim veseljem sprejmejo izzivanje in g. Kuhel bo videl, da katoliški krogi molčijo samo do gotove mere. Odbor SANSA, ki molči na Kuhlovo izzivanje, naj vzame poslej na znanje posledice.

Izjava slovenskih socialistov v Sloveniji, poslana zaveznikom in tudi sodrugu Kristanu v Ameriko

Na 17. decembra 1943 so tri glavne politične stranke v Sloveniji sprejely izjave, v katerih pojasnjujejo svoje stališče z oziroma na partizansko gibanje in vprašanje oziroma pogodbog do Nemčije in sovjetsko Rusijo, kakor tudi navalov sovjetske Rusije na Finsko.

To je torej, zakaj so socialisti zoper "Osvobodilno fronto." Ta ni ne demokratična ne socialna.

2.) Skozi eno celo leto, vse do avgusta 1942, je Osvobodilna Fronta strahovala narod, ki si ni mogel postaviti nobene obrame. Osvobodilna Fronta je pripravljala revolucijo po dobro zamišljenem načrtu.

Laški okupator, čeravno je bil vezan po mednarodnih pogodbah, da skrbi za varnost prebivalstva, ni storil v tem oziru. Nekaj sabotažnih poskusov, od strani Osvobodilne Fronte, ki niso imeli v vojaškem pogledu nobenega pomena, je dalo Lahom cenen izgovor, da so začeli z grozanimi represijami napram miroljubnemu delovnemu prebivalstvu. Požigal je vasi, uničeval kmetije, nedolžne talce je strejal in brez števila ljudi odvajal v deportacijo.

Tak je bil obupen položaj, ko so začeli kmetje na lastno iniciativo gledati za orojem za samobrambo, kjerkoli bi mogli najti kaj orožja. Dobili so ga pri Lahih za samo pomoč proti "Osvobodilni fronti." To je bil začetek "Vaških Straž," predhodnic Domobranec, ki sedaj nudijo kmetom varstvo. Socialisti niso bili udeleženi pri organiziranju Vaških Straž. Isto velja o ostalih poltičnih strankah. Stranke so bile kar preveč boječe, da se ne bi izpostavile očitkom, da so kdaj karkoli imele opraviti z okupatorji.

Toda mi ugotavljam: po našem preprčanju je ljudstvo imelo polno pravico, da zgrabi za orožje, kjerkoli ga je bilo mogoče najti; ljudstvo je bilo k temu moralno opravljeno. Kadar navali nate razbojniki, pač ne boš vprašal, čiga je palica, s katero boš skušal napadalca odpotiti.

Državljanska vojna, v polnem pomenu besede, divja v Sloveniji. Posebno je od nje prižadeta Ljubljanska pokrajina.

Cele vasi so porušene. Tisoči kmečkih domov so upoštejani. Solska poslopja in prosvetni domovi so porušeni. Jayne ceste, mostovi, železniške proge, ki nimajo popolnoma nič strategičega pomena, so v razvalinah. Več kot deset procentov moškega prebivalstva v Ljubljanski pokrajini (300.000 prebivalcev) je izgubilo življenje v tej državljanški vojni. Osvobodilna Fronta ne prizana nikomur, ne moškim ne ženskam in ne otrokom.

Osvobodilna Fronta edina je odgovorna za to narodno katastrofo.

V Sloveniji ni nobene politične stranke ali skupine, ki bi se mogla imenovati izdajalska, pa najsi kdo še tako napenja svojo domišljijo. Vse do leta 1919, ko smo se odločili živeti skupaj s Srbi in Hrvati v skupni državi, Jugoslaviji, mi Slovenci nismo bili nikoli tako strnjeni in enodušni v svojih smotrik kot smo danes. Toda Osvobodilna Fronta, igrajoča se z našo krvjo, sotri vse, kar more, da bi našo edinstvo razbila.

Mi si usojamo misliti, da ta dejstva niso neznana vodstvu zaveznikov armad. Zato nikakor ne moremo razumeti, kako je mogoče, da so obljudili pomoci Titu ali mu tudi samo vemo material poslati. Naj vendar pomislite vlad Velike Britanije in Amerike, da bo tisto

Podpisal je tisto poročilo F. S. in si je nadel naslov, ki mu ne gre, naslov predstavnika "Slovenskih Socialističnih Sindikatov." Ta človek je bil

Osvobodilne Fronte in branjio najvišje človeške vrednote: osebno svobojo, varnost človeškega življenja, varnost družinskega ognjišča in svetost sadov poštene dela. Ali niso to tisti ideali, na katere je pozidana veličina Velike Britanije in Amerike?

Izjavljam svojo željo, da bi se ta izjava poslala Delavski stranki (Labor Party) v Londonu in ETBINU KRISTANU, članu eksekutive jugoslovenskih socialistov v Ljubljana, 17. decembra 1943

(Sledijo podpisi)

Od fare sv. Vida

V nedeljo večer je bila prav lepa v domača prireditve mladine pri fari sv. Vida. Bil je tudi lep uspeh in človeku se kar srce ogreje, ko vidi, kako se naši mladi farani, seveda to so naši fantje in dekleta, zavzemajo na naše fante vojake, ki služijo v armadi. Čast in hvala jim in vsem, ki so se udeležili. Saj je bil res tudi prav prijazen večer.

Takih večerov pa bomo imeli v bodoče še več in sicer vsak petek večer, ko bodo Skupna društva fare sv. Vida delila srečo na levo in desno pri tisti priljubljeni igri, ki smo jo bili že navajeni ob petkih zvečer. V postnem času je bilo kar nekam dolgčas, posebno pa ob petkih, ko smo sedeli doma. No, sedaj bo pa zopet luštno.

Vabimo vas vse prijatelje, da gotovo pridevete petek večer in potem vsak petek v dvorano pod našo cerkvijo. Prav gotovo vam ne bo žal, če boste potrošili kakšen dolar, saj morda se vam bo desetkrat povrnilo, če vas pogleda sreča od ta prave strani. Poleg tega pa boste s tem pomagali tudi svoji fari in cerkvi, prav tako kot ste zadnjo nedeljo storili za naše vojake.

Torej odzovite se vabilo

Skupnih društev fare sv. Vida in pridite v petek ob 8:30 v cerkveno dvorano sv. Vida in po tem vsak petek večer. Pozdravljeni,

Rose L. Erste

Lokalni odbor 2, JPO-SS

Z veseljem naznamenjam cenejemu občinstvu lep napredok v človekoljubni akciji v pomoci našim domačinom v stari domovini, kateri so prizadeti po tej grozni vojni. Najprej vam sporočim imena posameznih darovalcev in vso katero dobrino, ki je bila naša dobrih nabralcih in nabiralkah.

Društvo Cleveland št. 126 SNPJ je prispevalo \$35; hvala vam zavedni bratje. Po \$10 so darovali: društvo Ribnica št. 12 SDZ, društvo Glas Clev. Delavec št. 9 SDZ, Frank Moherčič, Mrs. Josephine Jeglich, društvo Napredne Slovenke št. 127 SNPJ, Andy Hočvar in John Pollock (namesto vence za pok. John Petrovič). Louis Stavanga je daroval \$9; Mrs. Mary Penca \$6.

Po \$5 so darovali: Krist Strelj, društvo Jutranja zvezda št. 137 ABZ, Joseph Skuk, Louis Erste (oni, ki prodaja rujno vince), Joseph Pultz, Amerišak Domovina, društvo Ilirska Vila št. 173 ABZ, Frank Kodrich, društvo Danica št. 34 SDZ, Jansa Fazueely, Frank Volkar, John Seme, Anton Perusek, Diana Magajna iz Harrisburga, Pa., John Sivec, Mr. in Mrs. Anton Stanonik, Mrs. Mary Somrak (namesto vence za pok. Anna Svigel).

Po \$5 so darovali: Krist Strelj, društvo Jutranja zvezda št. 137 ABZ, Joseph Skuk, Louis Erste (oni, ki prodaja rujno vince), Joseph Pultz, Amerišak Domovina, društvo Ilirska Vila št. 173 ABZ, Frank Kodrich, društvo Danica št. 34 SDZ, Jansa Fazueely, Frank Volkar, John Seme, Anton Perusek, Diana Magajna iz Harrisburga, Pa., John Sivec, Mr. in Mrs. Anton Stanonik, Mrs. Mary Somrak (namesto vence za pok. Anna Svigel).

Po dva dollarja so darovali: Charles Suša, John Tvačar, Joseph Milnar, Frank Hribar, Julius Cerar, Marija Udovich, Frančiška Hribar, Jakob Germec in G. Braidich.

Po en dolar so darovali: John Smuk, Joseph Vadvjal, John Lovrenčič, Peter Segulin, Mike Ludvik, Rudolph Rožanc in Mrs. Bubnič.

Sedaj pa naj malo omenim še o naši zadnji prireditvi, ki se je vrnila 2. aprila t. l. V prvi vrsti je na mestu, da omenim kar se tiče naših delavcev in delavk, ki so bili vsi na mestu pri tej prireditvi. Hvala jim!

Tudi naš slovenski narod je bil na mestu, žal pa, da ne v tako velikem številu kot bi bil pričakoval. Zdi se mi, da kadar se gre za tako plemenit namen, tedaj bi se moral narod odzvati v tako velikem številu, da bi napolnil dvorano SND in da bi bila celo premajhna. Žal pa onim, ki nočejo pomagati svojemu bližnjemu v njegovem tako rekoč smrtni borbi, take mu ne otajaš trdega srca z nobeno še tako dobro besedo, zato pa je bolje, da o tem neham.

Za enkrat se mi na odru posibalo prispevko, ker pa so nekateri vztrajali in hoteli prispeti, zato smo bili postavili mizo pri vrati in tam so nam dobrošreni udeleženci poklonili lepo vsoto \$205.60.

Darovali so slediči: Joseph Belaj je podaril krasno vsoto \$20. Prisrčna hvala Joe!

Po \$10 so darovali: John Asseg, Harry Jeglich, John Ceh, Katie Bradach, Louis Kaferle in Frank Černe.

Po \$5 so darovali: Ivan Babnik, Victor Shul, Anton Meznarskič, John Barkovich, Katherine Stefanic, Dr. F. J. Kern, John Smuk, Joseph Trebec, Louis Dular in Mrs. Anna Erbežnik.

Po \$3 so darovali: Frank Zaggar, Frank Delost, Miss Mary Križmančič in Agnes Jeric.

Po \$2 so darovali: Frank Baraga, Vinko Klemenčič, Edward Branislj, Jack Brgoš, S. Jerin, John Petrich, John Markič, Mrs. Anna Erste (Schade Ave.), Mrs. A. Vapotich, Mrs. A. Vehar, Mrs. Jennie Skuk, Mrs. Marg. Bobinich, Krist Lukač, Benno B. Leustig in Mrs. John Kern. — Mrs. Caroline Bojc in Mrs. Frank Kravas sta darovali vsaka po en dolar in pol.

Po en dolar so darovali: Joseph Vidic (oce deklic, ki sta neli bili zapeli na odru), Katie Artel, Mr. T. Cvar (oce deklic, ki nam je pela na odru v angleščini), Mary Debevec, Mrs. Perdan, Victoria Bergles, Frank Sirc, Friend, Frank Česnik, Mrs. Jennie Lesar, Mrs. Milavec, John Grilc, Frank Wolf, Frank Videmšek, Andrej Redec, John Samsa, Friend, Mike Lah, Mr. Majer, Mike Ludvik, John Kokal, Mrs. Nežka Kalan, Mrs. Victor Hočvar, (Dalej na 3 strani)

Tri novele

Miguel Cervantes

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Hiter pogled je staro ženo preženi in jo prisilila, da je odprical, da ni njena nečakinja še maknila pogled... Bilo je vendar skoraj neizogibno, da bodo Dorotejine mnoga mlajše oči v naslednjem hipu odkrile, kar celo njenim ni ušlo... Gotovo se je Doroteja znala ovladati in tisti časi so že davno minili, ko so se žene javno razburjale, in padale v omedlevico; toda kako bo mogla ta pretres prenesti!

"Torej bo najbolje, če vložimo nov izboljševalni predlog k drugemu odstavku četrtega člena." Mir, s katerim je njena nečakinja te stvarne, zaključne besede pripomnila svojemu sodrugu, niso Elize prevarile, da ne bi videla, kako so Dorotejine oči kakor uročene visele na dvojici, katera je sedela v kotonu. Doroteja je torej videla, kako se je Steven zaljubljeno in nežno pogovarjal z deklico in kako je ona napol nagajivo, napol ljubkoče božala njegove siveče lase.

Pri slovesu je poslanec dolgo držal roko gospe Coornveltovе v svoji, njegov glas je pričal o prirsčni naklonjenosti in ona ga je gledala s svojim mirnim, zbranim smehljajem, ki ni pogrešal celo rahlega, porogljivega prizvoka. Komaj pa je nečelnik stranke obrnil hrbet, je z medjo kretajo pograbiла rokavice in listnico in priganjala svojo staro spremiščevalko k odhodu: "Pojd, da prideve čimprej odtod, zrak se mi zdi tak, da bi se človek zadušil."

"Doroteja, ali bi ne bilo boljje, ali bi ne bilo najpametnejje, da počakaš, dokler te tudi ne zagleda, da bosta videla... da boš natanko vedela, pričem si...!"

Doroteja je prebledele do ustnic, toda njen obraz se je strnil v krinko nepristopne premoči. "Kaj misliš," je odklonila predlog in natikala rokavice z neskončne bridkosti polnim smehljajem, "da bi prvič lahko pokazala, da vem, pričem sem? Saj se nič ne skrivata, onadva ne vidita v tem nič takega, česar bi se morala sramovati. Strast je dandas najvišje in človek je sebi dolžan, da izživi svoje strasti."

Tega večera je naposlед prislo do zaupnega razgovora med obema ženama. Doroteja se je pri jedi dala opravičiti, čeprav so bili navzoči gosti, Ellyn začenčen, ki je nenajavljen prišel za nekaj ur v Leiden, in neki dolgokordi, malo negojeni Lodyjev somišlenik, ki je nadmočno preziral dobre manire pri mizi, pač pa je toliko očitno občudovalo Kittyne mladostne čare. Steven je bil pri jedi namenoma zelo živahen in si je v šali dovolil vprašanje, za katerega izmed poslancev se je vnebo srce tete doktor, da je neprestano tako raztresena in zamisljena. Stara dama je v svojem nerazpoloženju rajši molčala, dočim si je Puck privoščila zbadljivo pripombo, da so zaljubljeni ljudje v mislih izrazih zmeraj zaposleni z zadevo, od katere se ne more odtrgati njihova lastna misel, izrek, ki je izval Stevenov kakor tudi Pimov glasen krohot. Eliza je bila vesela, ko je lahko odšla iz sobe z okni na vrt, kjer so že prejšnji Coornveltovi rodovi zauživali svoja kosila in večerje.

(Dalje prihodnjič.)

Če bi gladina Atlantskega oceana padla za 600 metrov, bi bila Severna Amerika po suhem zvezana z Evropo čez Grenlandijo in Islandijo. Sram in stud sta vrela v stari

1876

1944

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti od prevelike žalosti naznanjamо vsem sorodnikom, priateljem in znancem prežalostno vest, da je Bog poklical k sebi in izgubili smo iz naše družine našega preljubljenega in nikdar pozabljenega soprogа in očeta

SIMON BIZJAK-A

ki je po dolgi bolezni in previden s svetimi zakramenti v božjo voljo v dan izdihnil svojo blago dušo in v Bogu za vedno zaspal dne 20. marca 1944. Doma je bil iz Rakeka. Po opravljeni slovesni sveti maši v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnemu počitku dne 25. marca 1944 na Calvary pokopališče.

Ob priliki smrti našega preljubljenega soprogа in očeta so nam sorodniki in številni priatelji in znanci tako zvesto stali ob strani in nam na en način ali drugi lajšali bridke ure, zato se globoko hvaležni želimo tem potom vsem najprisrčnejše zahvaliti.

Najprvo se želimo prisrčno zahvaliti Monsignor Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za molitve ob krsti pred pogrebom, za spremstvo iz A. Grdina in Sinovi pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče, za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede in za tako ganljiv tolazilni govor v cerkvi. Enako se tudi prisrčno zahvaljujemo Rev. Andrew Andrewu in Rev. Francis Baragi za navzočnost in asistent pri sveti maši.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem sorodnikom, priateljem in znancem, ki so se ga spomnili in ga obiskovali za časa bolezni. Posebno se pa želimo prisrčno zahvaliti Mrs. Anna Erbeznik, Mrs. Anna Pohar, Mrs. Mary Jakus in Mrs. Abram iz E. 58 St., ki so nam bile v največjo tolažbo in pomoč v teh najbolj težkih in žalostnih dnevih, ter tudi vsem drugim, ki so nam na en način ali drugi kaj dobre storili v tem času prevelike žalosti, kar tudi iskrena hvala vsem, ki so prišli pokojnega pokropiti, vsem, ki so čuli z nami in molili ob krsti ter se udeležili pogrebne svete maše in ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče. Posebno naj sprejmejo našo iskreno zahvalo vsi, ki so prišli iz Barberston, O., in iz Lorain, Ohio, in se poslovili od pokojnega ob krsti.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo številni darovalci krasnih vencev cvetja, s katerimi so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto in sicer Mr. in Mrs. John Vidmar in družina, Mr. in Mrs. Anton Branisel in hči, Mr. in Mrs. Frank Kranjc in družina, Mr. in Mrs. August Korach družina, Glinsek bratje, Mr. in Mrs. Martinčič in sin, Prosser Ave., Mrs. Anna Grdanc in hči, Mr. Frank Kosack, Mr. in Mrs. John Gabrenja, Mrs. Albina Hoernig, Mrs. Shamrov, Ambrozic družina, Mrs. Jennie Hiti in družina, Barberston, O., Mr. in Mrs. Louis Stegevec, Mr. in Mrs. August Korach družina, Miss Mary Koshak, Mr. Paul Sever, Mr. in Mrs. Frank Koshak, Mrs. Rose Markovic in Betty, Mr. in Mrs. Anton Grdina, Petrinic družina, Mr. in Mrs. John Koncilja družina, Empire Ave., Mr. in Mrs. Jerney Kromar, Mr. in Mrs. Joseph Urbas, Lorain, O., Mr. in Mrs. Jack Branisel, Mr. Frank Branisel, Mr. in Mrs. Valenčič in družina, Mr. in Mrs. Ermin Gornik in družina, Mr. Anton Logar, Mrs. Mary Sterk, Mr. Frank Silc, Mr. Louis Cimperman, Mrs. Mary Bradac, Mr. in Mrs. John Nosse, Mrs. Mary Zore, Mr. in Mrs. Pete Kenic, Mr. in Mrs. Anton Gobec, Prosser Ave., Bencin družina, Hamilton Ave., Mr. in Mrs. Anton Cizel in družina, Mrs. Frank Kranjc, Mr. in Mrs. Frank Pohar, Mr. in Mrs. John Ausec, Mr. in Mrs. Joseph Mlakar, Mr. in Mrs. Frank J. Rozic, Mr. in Mrs. Joseph Perpar, E. 177 St., Mr. in Mrs. Frank Lacar, Mr. in Mrs. Frank Gabrenja, Mrs. Mary Hrastar in hčere, Mr. Anton Bašča, Mr. in Mrs. Paul Trentel in sin, Mr. in Mrs. Verhovnik, Mr. in Mrs. Joseph Baznik, Mr. in Mrs. John Misic in družina, Mr. in Mrs. Brancel, Jennie Strumbly, Mrs. Koren, Mr. in Mrs. Michael Kolar, Mr. in Mrs. Joseph Grdina, Mr. in Mrs. Agnes Zadnik, Schaefer Ave., Mr. Andy Bajt, Addison Rd., Mrs. Frances Logar, Lorain, O., Mrs. Mary Blatnik, Mr. in Mrs. Pusnar, Mr. in Mrs. Kolence, Mr. in

Prisrčno se zahvaljujemo tudi sledenim dobrim sosedom za tako krasen skupni venec in za dar za svete maše, in sicer Hricising družina, Germac družina, Petrinic družina, Klemencic družina, Valencic družina, Erbeznik družina, Scanlon družina, Vavrek družina, Davis družina, Miss Nina Davis, Frank Pohar družina, Mr. in Mrs. Zelodec, Mr. in

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in dragi skrben oče, zastonj Te sedaj iščijo naše solzne oči, ker Tebe, ki smo tako iskreno ljubili, ni več med nami, ker Bog Te je poklical k sebi in težko nam je pri srcu, ker si se moral že ločiti od nas. V ljubezni in hvaležnosti v večnosti in zasluzen počitek v hladni ameriški zemlji.

Oh, kako je hiša tiha prazna,
ker ni dragega soprogа in očeta,
naš dragi dom, prej tako prijazen,
zdaj žalosten in prazen se nam zdi.

Zaljuboči ostali:

TEREZIJA BIZJAK, soproga
PVT. FRANK in PVT. STANLEY, sinova
VERA poročena Laurich, hči
ANN, sinaha; EUGENE, zet

Angel smrti nam življenje zagreni,
in veselje v srčno trpljenje spremeni,
nad zvezdami že blaga duša biva,
in v grobu hladnem sladko počiva.

Cleveland, Ohio, 20. aprila 1944.

Mrs. Honzel, Mr. in Mrs. Frank Zobec, Mrs. Josephine Ogrin, Addison Rd., Mr. in Mrs. James Bartol, Carl Ave., Pvt. in Mrs. Anthony Komorowski, Mr. in Mrs. Hace, Norwood Rd., Mr. Matthew Bambich, Mr. Andrew Bajt, Carry Ave., Mr. in Mrs. Peter Sterk, Mrs. Kocjančič, Mr. in Mrs. Mike Piks, Mr. in Mrs. Ed. C. Pecjak, Mr. in Mrs. Jack Gerbeck, Mr. in Mrs. Joseph Dolen, Mr. in Mrs. Ann Tomšic, Debevec družina, E. 170 St., Wenzel družina, Mr. in Mrs. Konjar, Mrs. Piks, Mrs. Milavec, Mr. in Mrs. John Mahne, Mr. in Mrs. Frank Svigel, Prosser Mr. J. Macek, Mr. in Mrs. J. Merzliček, Mr. in Mrs. Joseph Modic, Norwood Rd., Alice Malley (Kastelic), Mrs. Louise Kastelic, Mr. in Mrs. Virgil Kastelic, Mr. in Mrs. Mencin, E. 61 St., Mr. in Mrs. Bob Brinovec, Mr. in Mrs. Fr. Mramar, E. 76 St., Mrs. Ann Svigel in hči, E. 67 St., Mr. in Mrs. Shenk Mrs. Kern, E. 55 St., Miss Ann Zivoder, Holy Name Society of St. Vitus, Ursula Belcic, Mr. in Mrs. Frank Svigel, E. 60 St., Mr. in Mrs. John Pirc, Mrs. Mary Cimperman in družina, E. 61 St., Mr. in Mrs. M. Klemenčič, Mr. in Mrs. Frank Pernat, Mr. in Mrs. John Korenčič, Mr. in Mrs. Anton Kozan, M. Godic, E. 60 St., Mr. in Mrs. Kovacic, E. 71 St., Mr. in Mrs. John Zalar, Pvt. Rudolph Smolic, Mrs. Theresa Smolic, Mr. in Mrs. Louis Neme in družina, Mr. John Hrovat, Edna Ave., Mr. in Mrs. Prudic, Sowinski Ave., Mrs. Petkovsek, Richmond Rd., Mr. in Mrs. Rigler, E. 64 St., Mr. Anton Sajovec, Mrs. Johanna Hlad in družina, E. 64 St., Mrs. Frances Skully, E. 61 St.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem onim, ki so dal svoje automobile na razpolago pri pogrebu.

Nadalje želimo izreči našo prisrčno zahvalo članom društva Ložka Dolina, ki so se zbrali ob krsti pokojnega in zapeli ganljive žalostinke v zadnji pozdrav pokojnemu. Po sebeni prisrčna zahvala članom društva Cleveland št. 126 SNPJ in društva Ložka Dolina za udeležbo pri sveti maši in ki so nosili krsto ter ga častno spremili do groba in položili k večnemu počitku. Ravno tako tudi iskrena hvala Mr. John Gabrenji za tako ganljiv poslovilni govor na pokopališču.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so razdelili svoje sožalje s poslanimi sožalnimi kartami, pismi in telegrami.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejme grebni zavod Anton Grdina in Sinovi za prijazno postrežljivo naklonjenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Če smo pa slučajno pomotoma katero imo izpustili, vas prosimo, da nam oprostite, ker se želimo vsem najprisrčnejše zahvaliti.